

U S N E S E N Í

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Hany Veberové a soudců JUDr. Jitky Hroudové a Mgr. Marka Bedřicha v právní věci žalobce : **Mgr. V. V.**, bytem proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra** se sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7 v řízení o žalobě proti systemizaci a zrušení pracovního místa

t a k t o :

- I. Žalobci se n e p ř i z n á v á právo na osvobození od soudních poplatků.**
- II. Žaloba se o d m í t á.**
- III. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d ě n í :

Žalobce se žalobou, podanou u Městského soudu v Praze, domáhal přezkoumání rozhodnutí ministra vnitra o změně systemizace pracovních míst Policejního prezidia České republiky a o zrušení pracovního místa žalobce. V žalobě uvedl, že na základě pracovní smlouvy ze dne 30.5.2011 byl přijat jako referent společné státní správy a samosprávy, vykonával pracovní činnost na Policejním prezidiu ČR, správě logistického zabezpečení, odboru specializovaných činností. Rozhodnutím ministra z 27.3.2013 bylo pracovní místo žalobce s účinností ode dne 1.4.2013 zrušeno. Zrušení pracovního místa je formou postihu za to, že vedení správy logistického zabezpečení Policejního prezidia v září 2012 upozornil na podezření ze zmanipulování veřejné zakázky na pracovišti a v tomto smyslu podal i vysvětlení na Generální inspekci bezpečnostních sborů. Má za to, že každý projekt veřejné správy a státní moci musí podléhat soudnímu přezkumu. Podává první verzi ústavní stížnosti, kterou doplní.

Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě uvedl, že návrh na změnu v systemizaci pracovních míst správy logistického zabezpečení Policejního prezidenta ČR byl předložen na základě dlouhodobého záměru na změnu organizační struktury ekonomického úseku Policejního prezidenta ČR jako celku. Součástí reorganizace bylo zrušení čtyř systemizovaných pracovních míst pro nadbytečnost. Rozkazem policejního prezidenta č.13/2012 byl vytvořen úsek ekonomického ředitele, do ekonomického úseku byla převedena oblast právních činností, došlo ke zrušení pracovního místa, které bylo obsazeno žalobcem. Interním šetřením nebylo prokázáno, že by zaměstnavatel přistoupil k organizační změně z důvodu podání trestního oznámení. Rozhodnutí o organizační změně, v jejímž důsledku se stal žalobce nadbytečným, bylo vydáno písemně a schváleno ministrem vnitra dne 27.3.2013 pod čj: PPR-6164-1/ČJ-2013-990760. Po formální ani materiální stránce nejde o rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 soudního řádu správního. Nejde o úkon, se kterým by právní předpisy

spojovaly změnu nebo zánik práv a povinností žalobce. Soudní ochrana práv proti jeho účinkům, např. výpovědi, není poskytována v rámci správního soudnictví, ale je zaručena žalobou na určení neplatnosti výpovědi z pracovního poměru.

Podáním ze dne 19.7.2013 požádal žalobce o přiznání osvobození od soudního poplatku, z důvodu dlouhodobé pracovní neschopnosti, požádal pro prodloužení lhůty. Sdělením ze dne 24.7.2013 byla lhůta pro zaplacení soudního poplatku prodloužena. Podáním ze dne 14.10.2013 žalobce zopakoval návrh na osvobození od soudního poplatku, z tohoto důvodu byl dne 31.10.2013 vyzván, aby zaslal vyplněný formulář o majetkových poměrech za účelem rozhodnutí o jeho žádosti. Na tuto výzvu již žalobce nereagoval.

Soud se zabýval otázkou, zda žalobce splňuje podmínky pro osvobození od soudních poplatků v řízení před správním soudem, které jsou upraveny v ustanovení § 36 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“). Podle tohoto ustanovení účastník, který doloží, že nemá dostatečné prostředky, může být na vlastní žádost usnesením předsedy senátu z části osvobozen od soudních poplatků. Přiznat účastníkovi osvobození od soudních poplatků zcela lze pouze výjimečně, jsou-li proto zvlášť závažné důvody, toto rozhodnutí musí být odůvodněno. Z uvedeného ustanovení vyplývá, že osvobození od soudního poplatku může být pouze výjimečné, současně z tohoto ustanovení vyplývá, že žadatel o osvobození od soudních poplatků je povinen doložit, že nemá dostatečné finanční prostředky. Žalobce k výzvě soudu doklad o tom, že nemá dostatečné finanční prostředky nepředložil, proto soud rozhodl tak, že žalobci osvobození od soudních poplatků nepřiznává.

Soud se dále zabýval otázkou, zda jsou splněny podmínky pro to, aby mohl žalobu věcně projednat. Po posouzení věci dospěl k závěru, že tomu tak není.

Podmínky pro projednání žaloby proti rozhodnutím orgánu státní správy soudem jsou upraveny soudním řádem správním. Podle § 2 s.ř.s. ve správním soudnictví poskytují soudy ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob způsobem, který je stanoven tímto zákonem a za podmínek, které jsou tímto nebo zvláštním zákonem stanoveny. Pravomoc soudů ve správním soudnictví je pak upravena v ustanovení § 4 s.ř.s., z něhož vyplývá, že soudy ve správním soudnictví rozhodují mimo jiné i o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy správním orgánem. Definice pojmu „rozhodnutí“, které jsou soudy ve správním soudnictví oprávněny na základě žalob přezkoumávat, je uvedena v § 65 odst. 1 s.ř.s. Podle tohoto ustanovení může se ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, kterým se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen „rozhodnutí“), žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popř. vyslovení jeho nicotnosti. S ohledem na použitou legislativní zkratku je nutno dovodit, že za rozhodnutí ve smyslu citovaného ustanovení lze považovat pouze takové úkony správního orgánu, jimiž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva nebo povinnosti. Tomu koresponduje ustanovení § 70 písm. a) s.ř.s., podle něhož jsou ze soudního přezkoumání vyloučeny úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutími, tedy úkony, kterými se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti.

A právě takovým úkonem, který nesplňuje podmínky definice rozhodnutí uvedené v § 65 odst. 1 s.ř.s., je rozhodnutí ministra vnitra, jehož přezkoumání se žalobce domáhá. Rozhodnutím ministra vnitra o schválení organizační změny na Policejním prezidiu ze dne 27.3.2013 a s tím souvisejícím zrušením pracovních míst, nemohl být žalobce zkrácen na

svých právech ani povinnostech, protože se tímto rozhodnutím o žádných právech ani povinnostech žalobce nerozhodovalo. Samotné rozhodnutí o organizační změně se na právech ani povinnostech žalobce přímo neprojevovalo, tímto úkonem nebyla založena, změněna, zrušena ani závazně určena žádná práva ani povinnosti žalobce. Totéž platí o rozhodnutí, které vyplynulo z rozhodnutí organizační změně, o rozhodnutí o zrušení pracovního místa žalobce. Samotným tímto rozhodnutím není žalobce na svých právech ani povinnostech žádným způsobem dotčen. Případná změna práv či povinností žalobce by mohla nastat až dalším, zcela samostatným, úkonem žalovaného jako zaměstnavatele. Pokud by zaměstnavatel přistoupil s přihlédnutím ke zrušení pracovního místa žalobce k ukončení pracovního poměru, až takovýto úkon se dotýká právní sféry žalobce, až tímto úkonem může dojít ke změně práv či povinností žalobce. Úkon zaměstnavatele směřující k ukončení pracovního poměru je však nutno považovat za úkon, který spadá do oblasti pracovněprávních vztahů, tedy právních vztahů, které jsou soukromoprávními. Ve správním soudnictví lze však poskytnout ochranu jen veřejným subjektivním právům. Žádné takové subjektivní veřejné právo však rozhodnutím ministra ze dne 27.3.2013 dotčeno nebylo.

Podle § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. soud usnesením odmítne návrh, jde-li o návrh, který je podle tohoto zákona nepřipustný. Podle § 68 písm. e) s.ř.s. je žaloba nepřipustná tehdy, jestliže se žalobce domáhá přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno. Podle § 70 písm. a) s.ř.s. jsou ze soudního přezkoumávání vyloučeny úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutími, tedy rozhodnutími ve smyslu § 65 odst. 1 s.ř.s. S přihlédnutím k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí ministra o organizační změně Policejního prezidia České republiky a o zrušení pracovního místa žalobce není rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s.ř.s., soud žalobu podle § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. odmítl.

Vzhledem k rozhodnutí o odmítnutí žaloby soud netrval nadále na úhradě soudního poplatku, a to s přihlédnutím k ustanovení § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, podle něhož soud vrátí z účtu zaplacený soudní poplatek tehdy, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut. V dané věci to znamená, že v případě, že by žalobce soudní poplatek uhradil, musel by soud s přihlédnutím k uvedenému ustanovení částku, představující zaplacený soudní poplatek, vrátit z účtu soudu žalobci.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 3 s.ř.s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, je-li žaloba odmítnuta.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na

sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 3.března 2014

JUDr.Hana Veberová
Předsedkyně senátu